

ALMAN TOPLUMU TÜRLERE ÖNYARGILI

ABONE OL

Google News

Almanya'da doğup büyüyen Ecevit Bekar, önyargılı Almanlara ders niteliğinde bir yazı kaleme aldı. Bekar'ın mektubu ülkede gündem oldu

TÜRKİYE'Yİ ve Türkleri yakından tanımayan Almanların önyargıları ile hareket ettiğinden rahatsızlık duyan Ecevit Bekar, duygularını dile getirmek için bir yazı kaleme aldı. 38 yaşındaki Bekar, Almanya'da doğup büyüyen bir gencin gözüyle, Almanya Türkiye ilişkilerini değerlendirdi ve "Ben Türk'üm, ama bu Almanya'yı sevmeme engel olmadığı gibi, benim Türkiye'ye bağlılığım, Almanya'ya sadık olmadığım anlamına gelmez" dedi.

"BİZE ÖCÜ GİBİ BAKIYORLAR"

Almanya'nın Böblingen kenti belediyesinde mültecilere yönelik çalışma yapan Ecevit Bekar, "Alman medyasının yanlış yayınlarının ardından önyargılar oluştu. Bizlere öcü gibi bakmaya başladılar. Her sohbet ettiğim Alman, Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ı bana sorar oldu. Böhmermann'ın hakaret içerikli şiirinden sonra neden Türkiye'yi sevdiğimizi kaleme aldığım yazı ile anlatmaya çalıştım" diye konuştu.

"GERÇEKLERİ ANLATMALIYIZ"

Belediye personeli arasında önyargılı olanların bulunduğunu dile getiren Bekar, "Konuşup gerçekleri anlatınca önyargıları ortadan kalkıyor. Kent belediyesi olarak önyargıların kırılması için bir çalışma yapılıyor. Türk toplumu olarak kendimizi iyi ifade edebilmeli, çok açıklayıcı olmalıyız. Sivil toplum kuruluşları da artık farklı çalışmalar içerisine girmeli" eleştirisinde bulundu.

ÖNYARGILI POLİS İŞBİRLİĞİ İSTEDİ

FETÖ'NÜN darbe girişiminin ardından sosyal paylaşım sitelerinde kınama mesajları attıktan sonra FETÖ sempatzanı bir arkadaşının küfürlü mesajlarıyla karşı karşıya kaldığını da anlayan Ecevit Bekar, "Bu mesajlaşmanın ardından çalıştığım yere polisler geldi ve bana mesajları gösterip neden böyle yazdığımı sordu. Onlara FETÖ'yü anlatıp beni suçlayabilecekleri bir şey olmadığını önyargı ile yanıma geldiklerini anlattım. 'Gözünüz kulağınız olmuş insanlar yanınıza gelmiş. Kiminle işbirliği yaptığınızı anlayın' dedim. Dünya meselelerinden söz etmeye başladık. Mülteci yurtlarının çevresinde konuşlanan terör örgütü mensuplarına dikkat çekince bana işbirliği teklifinde bulundular" dedi.

KUTUPLAŞMA KAPIYA DAYANDI

ANAOKULLARINDA bile çocukların Türklere katil demeye başladığını dile getiren Bekar, "Bu durumda geleceğimize nasıl yatırım yapabiliriz. Çocuklarımız hep savunma pozisyonunda mı olmalı. Böyle baskı altında mı kalmalı. Bu duruma dört duvar arasında isyan etmek yerine çalışmalıyız" diye çağrıda bulundu.

Ecevit Bekar'ın açık mektubu şöyle:

Biz,

Almanya'daki garip Türkler. Evet, biz Türk'üz nihayetinde. Türkçe'den daha iyi Almanca konuşur, patates kızartması sever, Götze formasıyla dolaşır, Schalke-Galatasaray maçında kuzey tribününde oturup Schalke'yi destekleriz, galibiyette yüzümüzün bir yarısı ağlar, diğer tarafı güler. Almanya'nın milli maçında şehir merkezinde dev ekranda maçı izleriz, üç gün sesimiz kısık dolaşırız. Babalarımızla çok sık tartışır, gerekirse onlara rakip oluruz. BMW ve Daimler sever, en fazla üç haftalık Türkiye tatilinden sonra geri dönmek isteriz. Tatilde Almanca konuşan birine rastlarsak, „Nereden geliyorsun” diye sorarız. Annemiz güzel bir şey pişirdiğinde Alman arkadaşlarımız Patrick, Jens ve Thomas'ı eve yemeğe getiririz. Komşumuz Margit Nine'yi ziyaret eder, ona bakar, ona yemek yaparız. O öldüğünde bizim de içimizden bir parça ölür. Onu mezarında ziyaret eder, mezarına bakarız. O kadar uzun süre yas tutarız ki, kendi çocukları bundan utanır. Biz, bir şey olduğunda yas tutarız, sokağa da çıkarız. Çok büyük ölçüde sadık davranırız, bunu babalarımızdan öğrendik. Terörden hep nefret ettik ve hiçbir zaman örgüt kurup bomba koymadık. Çoğu zaman dışlandık, diskoteklere salınmadık. Bu yüzden hiç tanımadığımız kızlardan, “Size refakat edebilir miyiz?” diye sorduk. Türk TV'sinden çok, Alman TV'si izleriz. Gerektiğinde bir an bile tereddüt etmeden Almanya'yı savunmak için sokağa çıkarız. Evet, biz gururluyuz. Kökenimizle de gurur duyuyoruz. Ama biz sadığımız ve yasalara saygılıyız. Evet, bazen Paşa gibiyiz. Kadınlarımızın bize hizmet etmesini severiz. Kadınların fazla konuşmaması gerektiğini söylerler ya, benim eşimi tanımıyorsunuz daha. Bazen kadının 5 adım önünde yürürüz, bazen 40 yıllık ikamete rağmen iyi Almanca konuşmayız. Jens, Melanie ve Thorsten'e bazı şeyleri Türkçe konuşmayı öğrettik, iftar sofralarında yanımızda yer almalarını sağladık. Hatta aramızda selamlaşmak için öpüştüğümüzde, bize eşcinsel dediler. Birkaç kez Türkiye'den, sonra Manuel'in de istediği, sahte ürünler getirdik. Noel arifesinde Baerbel Teyze ile yemek masasında oturduk. Türkiye maçından sonra ellerimizde bayraklarla tur attığımızda rahatsızlık veren olarak görüldük. Sonra bunu Tim ile de yaptık, milli takımın bir parçası olduk. Burada ölen babalarımızı, toplumun bir parçası olarak burada toprağa verdik. Evet, biraz heyecanlıyız, biraz da rahat. Macerayı severiz, bazen de maçooyuz. Bazen, “Tipik Türk” dedirtiyoruz. Düğün yaptığımızda gururluyuz. Vatanımızla gurur duyuyor, Almanya'ya ise müteşekkir ve sadıkız. Biz böyleyiz. Ama şimdi bizim hakkımızda düşünüldüğü gibi, medyanın bizim hakkımızda yaptığı haberler gibi değiliz. Bizi biçmek istedikleri gibi değiliz, av değiliz. Bize isnat edildiği gibi Almanya için tehlike değiliz. Biz, anavatanımızı ve siyasilerden bağımsız olarak özgürlüğümüzü sevdiğimiz için bir kampanyaya maruz kalmaktan ötürü üzgünüz. Ve, basında çıkan yanlış bilgiler sonucunda Jens, Thorsten, Melanie ve Baerbel Teyze'nin bizimle artık konuşmamasına, onların çocuklarının benim çocuklarımla artık oynamamasına üzülmüyoruz. Fırıncının, pazarcının, öğretmenin ve dondurmacının Türkiye hakkında benden daha fazla şey bildiğini sanıp bana hakaret etmelerine üzülmüyorum. Üzülmüyorum, çünkü ayrıldık. Ve görüp yaşadığımız gerçeği dile getirmemiz istenmediği için yol ayrımına zorlandığımız için üzgünüz. Korkuyorum. Hem de çok. Eski resimler bana sadece teselli veriyor. Ecevit Bekar